

Nemôžete utiecť
zlej karme (odplate),
o to ide,
či už je vaša vlastná
alebo niekoho iného –
obzvlášť niekoho iného.
A ak ste ochotní
ju prevziať, má to vplyv.
A telo je tiež zušľachtované
duchovným praktikovaním,
ale potom
karma (odplata)
neberie ohľad na to, čo je
zušľachtené alebo nie.
Chápete, čo myslím?
Zlá karma (odplata) je ťažká,
ale telo je zušľachtené,
takže ak prevezmete
ťažký rozsah,
telo trpí oveľa viac,
chápete, čo myslím?
Telo sa vždy snaží
obnoviť samo seba.
Všetky bunky sú už
naprogramované,
aby sme mohli žiť aj naveky,
pokiaľ by sme chceli.
Ale my sme poškodení.
Boli sme preprogramovaní
na smrť,
chorobu a podobne
a potom v súlade
s kolektívnym vedomím
akceptujeme túto skutočnosť,
že niekedy ochorieme
a jedného dňa zomrieme.
Každý tak uvažuje,
celá planéta,
miliardy a miliardy ľudí
projektujú tento
druh vedomia.
Pretože niektorí z nich
boli predtým chorí
a každý sa na to pozerá
a hovorí: „Ach áno,
nabudúce je rada na mne.“
A potom spôsob,
ako žijeme naše životy –
nie je čistý, nie je zdravý,
mäso, alkohol,

cigarety a podobne.
Počula som niekoho
niekde povedať:
„Ak sa niekedy
dotknete kvapky alkoholu,
vyfajčíte jedinou cigaretu,
to znamená,
že nechcete žiť dlho.
Vnútorne nechcete žiť dlho.“
Preto sa ľudia vzdávajú,
chápete?
Vzdávajú sa, hovoriac:
„Ach, na tom nezáleží.
Jedného dňa aj tak zomriem,
tak načo si mám odopierať
cigarety, mäso,
alkohol a podobné veci?“
Stávame sa
slabšími a slabšími.
Naša odolnosť je stále
nižšia a nižšia,
takmer nulová.
Ale inak je naše telo
naprogramované tak,
aby sme boli šťastní, zdraví,
silní, nepremožiteľní,
samozrejme okrem nehôd.
Každý deň sa opravujú,
viete?
Odstraňujú
milióny mŕtvych buniek
a neustále vytvárajú nové.
Ak s ním ale zaobchádzame
príliš zle, telo prestane:
už viac nevládze,
a potom proste
zostane v chorobe.
Chápete, čo myslím?
Takže vidíte, musíme len
robiť, čo môžeme.
Len sa ale neprivedte
k zblázneniu.
To neradím.
Chcem povedať, mohli by
sme urobiť čokoľvek, čo
chceme, vrátane vydržania
bolestí, pretože telo
si na ne už zvyklo.
Po čase sa to zdá byť
ako niečo prirodzené..

Chcem povedať, že naše telo
bolo navrhnuté,
aby sa večne obnovovalo
a my sme tí,
ktorí vytvárajú problémy
sami sebe,
vrátane chorôb,
všetky sú vytvorené nami.
Vidíte, ako tamtá dáma,
jedávala mäso,
a tak mala hepatitídu typu C,
ale stala sa vegánkou –
a len po týždni a pol –
vrátila sa späť
a povedala im:
„Fantastické, je to preč.“
Je ale dobré,
že sa vrátila,
aby vám o tom povedala.
Niektorí ľudia sú dobrí,
ale ani neuvažujú o tom,
že by sa vrátili,
aby vám o tom povedali.
Niektorí ľudia o tom
neuvažujú. Nie že by boli
nevďační a podobne –
sú len príliš zaneprázdnení –
deň za dňom,
minútu po minúte,
a ani ich len nenapadne,
že by vás taká správa
mohla potešiť.
Som si ale istá,
že ona nie je jediná,
ktorá má úžitok
z vášho programu,
z vášho úsilia.
Takže prosím,
snažte sa, aj keď ste plachí:
dostanete sa tomu na kĺb.
Môžeme sa vytrénovať
na čokoľvek. Dokonca
aj žiť bez jedla,
nehovoriac o rečnení
na verejnosti –
to je maličkosť!
Prečo plačete, drahý?
Je to proste krásne,
to čo hovoríte.
Dobre. Ďakujem vám.

Vidíte, naše telo by skutočne malo byť večné.
Naše telo môže byť dokonca vytrénované.
Dokonca aj po zranení môže byť vytrénované, aby sa vrátilo do normálu.
Viete, že to mnohí ľudia zvládli, však?
Nejaký atlét, lekári vyhlásili, že už nikdy nebude môcť znovu chodiť, napríklad, a už vôbec nie hrať futbal ako zvyčajne, alebo hrať basketbal, ale niektorí to zvládli, niektorí to zvládli – je mnoho príkladov.
Silná vôľa, čas a dobrý osobný inštruktor, lekár, tréner alebo expert vám pomôže.
Dokážeme čokoľvek, skutočne, s naším telom, ak to naša myseľ... sme mentálne pripravení, sme pripravení kráčať cez oheň, sme pripravení ísť do pekla pomôcť ostatným. Áno?
Som pripravená neustále.
Povedala som, že mi nevádi, ak pôjdem do pekla – tisíc dní, tisíc krát, tisíc rokov – keby to prebudilo celú planétu a zachránilo ich to.
Nie aby ich to zachránilo kúzlom. Pretože ak zachránim planétu, oni budú pokračovať a ďalej sa navzájom zabíjať – aj keby som mohla, bez toho, aby som šla do pekla.
Chápete, čo myslím?
Aj keby som vedela ako,

načo by som to robila?
Načo?
Zachránim ich a oni budú ďalej vyvolávať medzi sebou vojnu a vyvíjať atómové bomby?
Vypúšťať si na hlavu bojové rakety a ďalej mučiť miliardy zvierat dennodenne?
Rozumiete mi:
Nemôžem. Neurobím to.
Ale prešla by som aj ohňom, keby ich to prebudilo a keby to spôsobilo, že zmenia spôsob svojho života.
Rozumiete mi?
To je ten rozdiel.
Láska je bezpodmienečná ale moja podmienka je „bezpodmienečná podmienka“. Chápete, čo myslím? Telo je skutočne neuveriteľné, skutočne neuveriteľné.
Je škoda, že väčšina z nás s ním zle zaobchádza a skutočne ho poškodzuje do takej miery, že je ťažké ho obnoviť; dokonca aj tak sa obnovuje.
Presne ako niekedy zamestnanci nejakej továrne nesúhlasia s niektorými vecami, neustále pracujú a nikam to nevedie, a tak vstúpili do štrajku, áno?
Telo tiež vstúpilo do štrajku.
Takže, telo človeka je omnoho dokonalejšie než telá mnohých iných bytostí okolo nás – viete to, však? – dokonca aj zvierat.
Poviem vám len príklad.

Napríklad vtáci, papagáje, môžu žiť až 100, 150 rokov.
Hoci sú takí krehkí.
Myslím, pozrite na Sunnyho, vyzerá veľký ale to je len „oblek“, veľa peria a nafúknutého.
Keby sa ale zbavil všetkého peria, bol by iba takýto malý – chápete, čo myslím? – len dvojnásobok môjho chodidla.
Mohol by sa dožiť 100 až 150 rokov.
A moja malá žltá korela by sa mohla dožiť 30, 40 rokov, ako mnoho ľudí.
Rozumiete mi?
Taký jemný, malý, krehký organizmus ako vtáčik by sa mohol dožiť 100 rokov.
Sme skutočne zahanbení.
Ak sa niekto z nás dožije 100, 99 alebo 80 rokov: „Ach, dožil sa zreleho veku 89 rokov!“
Poznáte to veľmi dobre, však?
Áno, „zrelý vek 89 rokov“, niečo také.
A ak sa niekto dožije 100 rokov, storočný, alebo viac než 100 rokov, je to všade v správach.
A keď zomrie, vyjde celá krajina.
Nedávno, bol jeden veterán, zomrel približne vo veku 112 rokov, britský vojnový veterán – zo Svetovej vojny – všetci robili chválospevy na jeho pohrebe alebo sami doma, vzdialene,

ako diaľkové ovládanie.
Rozumiete mi?
Každý z toho robil veľkú vec,
pretože sa dožil
viac než 100 rokov.
To dokáže aj môj papagáj!
Spôsob, ako sa im darí,
lekár mi povedal,
že budú žiť večne.
Áno, majú dokonca vitamíny,
majú dobré semená.
Myslím, nie 50 kíl,
viete?
Vyberané –
idú a kúpia
tie lákavé balenia,
kvalita pre ľudí, volajú to
akosť pre ľudí.
Hovorím: nie je treba
tak veľmi zveličovať,
jednoducho si na to zvyknete.
Takže jedia každý deň
dobré orechy, dobré semená,
dobrú zeleninu,
čerstvé ovocie
a tiež sušené ovocie –
a to je všetko, čo jedia.
V divočine
jedia dokonca menej.
Záleží na tom, čo majú.
Nie sú takí vyberaví
a nie je to také pravidelné,
a aj tak žijú
dlhý, dlhý čas.
Takže telo skutočne
nepotrebuje množstvo jedla,
aby žilo dlhý čas.
Telo je neuveriteľný zázrak!
My sme skutočne,
skutočne pochabí.
Boli sme veľmi hlúpi,
že sme ho poškodzovali.
A potom DNA
z otcovho / matkinho tela
prešla rovnako
na nasledujúcu generáciu.
Viete, čo myslím?
A potom je to
prenesené na nás.
Je to zakorenené

do našej pamäte,
že zomrieme
v zrelom veku 80 rokov,
niečo také,
alebo vo veku 100 rokov.
Je len pár ľudí, ktorí žijú
viac než 100 rokov.
Len hŕstka ľudí
a oni to dokumentujú.
Dávajú to
do svetového rekordu,
kto žije najdlhšie.
Stodvadsať je najdlhšie,
napríklad.
Zaiste by sme mali znovu
premyslieť spôsob, ako
žijeme svoj život ako ľudské
bytosti. Chovali sme sa
k sebe príliš zle,
príliš úboho.
A teraz Najvyššia
Majsterka Ching Hai
alebo vedci,
každý nám hovorí:
„Buďte vegetariáni.
Budete žiť dlhšie, zdravšie.“
„Čo to je?
Zelenina?“
Je to škoda.
Keby naši predkovia –
naši pra, pra,
pra, prarodičia,
pra, pra, pra,
prapredkovia – keby nezačali
s týmto degradujúcim
zvykom jedenia mäsa,
my, táto generácia,
by sme žili dlho, dlho, dlho,
a bez chorôb,
bez problémov a všetky
tieto miliardy dolárov
z daní,
by neboli rozptýlené
v nemocničnom podnikaní.
Áno?
A nedialo by sa
toľko utrpenia
medzi členmi rodiny,
medzi milovanými,
ktorí stratili svojho

milovaného člena rodiny.
Chápete, čo myslím?
Je to škoda, skutočne.
Ako chrípkový vírus –
volajú ho „vírus
z našej vlastnej liahne.“
Vytvorili sme ju my
a úbohé prasatá
tým musia trpieť tiež.
Dobre, ešte nejaké otázky?
Vidíte? Rozprávanie na
verejnosti – je pre vás dobré!
Vidíte, trénujte sa
každý deň.